

[Haunstrup Clemmensen.]

ført en reform vedrørende saneringen, og at der derudover, også i denne samling, er fortsat et reformarbejde vedrørende hele den sociale lovgivning, vedrørende arbejdsløshedslovgivningen, vedrørende decentraliseringen, vedrørende offentlighed i forvaltningen, vedrørende universiteterne, vedrørende erhvervsforskningen, vedrørende teaterlov og så fremdeles? Ja men ærligt og redeligt: det er da klart, at man skal tegne med stærke farver, når man er en farverig personlighed, som den socialdemokratiske ordfører jo ubetinget er, men er det rimeligt, dækker det kendsgemingerne bare at sige, at alle de store reformer er blevet til ingenting, at de er udeblevet? Man må have meget blinde øjne for at kunne som en fremsynet politiker fremsætte denne karakteristik. Eller man fortæller, at hele regeringens politik må siges at være brudt sammen, og så står der åndelig talt et udråbstegn, bogstavelig talt mejset i sten. Og det siger man uden samtidig at nævne, at man har haft den højeste levestandard, dette kongerige nogen sinde har kunnet byde sine borgere, man har haft den højeste beskæftigelse, der har kunnet være tale om, den højeste produktion, den højeste boligproduktion f. eks., den højeste eksport. Når det er tilfældet, er det så dog alligevel ikke en meget, meget stærk forenkling — grov forenkling er vel for uelskværdigt sagt — at påstå, at hele regeringens politik må siges at være brudt sammen?

Vi går nu ind i en politisk sommer, hvor diskussionen både om 12 punkts programmet fra socialdemokratiet og måske også om andre, endnu mere afklarede politiske synspunkter forhåbentlig vil præge debatten. Må jeg ikke have lov til at slutte med at sige, at jeg håber, socialdemokratiet vil vende tilbage til den nye folketingssamling endnu bedre — for stadig at blive i den elskværdige tone — i stand til at påtage sig et medansvar, at leve op til de forpligtelser, det giver at være landets største parti, og ikke bare kritikløst at sige, at alt, hvad de andre laver, er tåbeligt. Når man ikke selv har evnet klart at sige, hvad man foretrækker, kunne man dog i hvert fald gøre sig den ulejlighed noget oftere at gå ind i realitetsforhandlinger; det er vel også en af forpligtelserne i et effektivt folkestyre.

Niels Helveg Petersen: Hr. Poul Dam holdt en usædvanlig tale, havde mod til at holde en usædvanlig tale ved denne lejlighed, og jeg er klar over, hvilke alvorlige konsekvenser det har at uddele ros, så jeg skal helt afholde mig fra det. Jeg er også blevet klar over, at hvis jeg virkelig skulle have generet hr. Per Hækkerup, så skulle jeg give mig til at rose; det har jeg nu ikke fundet nogen særlig anledning til, og jeg er jo heller ikke i almindelighed ude på at genere folk.

Jeg kan i øvrigt ikke, tror jeg, føje meget nyt til den økonomiske diskussion, som nu føres igen. Den har stået på, synes jeg, i de sidste uger, uden at væsentligt nyt er fremkommet; jeg betragter heller ikke i denne sammenhæng 12 punkts programmet som væsentlig nyt. Jeg forstår nu, at socialdemokratiets formand, hr. J. O. Krag, skal på talerstolen om lidt, og så får vi vel et forhåbentlig hurtigt repetitionskursus over de sidste 14 dages begivenheder.

Der er kun én ting, jeg vil gøre nogle bemærkninger om, og det er hr. Per Hækkerups spørgsmålstegn og udredninger og overvejelser omkring den fremtidige indkomstpolitik. Det er min overbevisning, det er mit partis overbevisning, at det er nødvendigt at søge en indkomstpolitisk løsning, og vi indser, at også lovgivningsmæssige forholdsregler kan være nødvendige. Jeg synes, der er noget kedeligt i, at hr. Per Hækkerup ligesom sætter lighedstegn overhovedet imellem indkomstpolitik og dikta-ter. Således opfatter vi det ikke, således opfatter vi det heller ikke, hvor vi ved tidligere lejligheder har været med til at gennemføre indkomstpolitiske forholdsregler. Indkomstpolitik skulle ikke være nogen trussel over for nogen gruppe, den er til fordel for alle grupper.

Til sidst skal jeg gøre et par bemærkninger om det stillede forslag til motiveret dagsorden. Jeg vil herom henvise til, hvad statsministeren svarede den 6. maj på et spørgsmål fra hr. Sigsgaard. Statsministeren sagde, at det selvsagt må give anledning til dyb beklagelse og uro, at den amerikanske regering har indledt midlertidige militære operationer mod fjendtlige tilholdssteder på cambodiansk territorium, og at regeringen udtrykker sit ønske om, at disse operationer indstilles. Det radikale venstre deler regeringens